

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Januárius' 13-dikán, 1852.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Mlgs. Nezettei Boronkay János Urat, a' Verebélyi és Sz. Györgyi Érseki Praediális Székek Palatinusát Kir. Tanátsos-sá kegyelmesen kinevezni.

T ö r ö k O r s z á g.

Míg az Igazgatószerk az Albániai nyughatatlanságok letsendesítésével foglalatokodott, az alatt Boszniában egy néhány semmirekellő és kőburi emberek öszve állván, új lázzadás támasztásán mesterkedtek. Hussein Kapitány, ki egy tudatlan és durva ember, ezen tzimboraságnak az ő magános tzelja kivitelére hasznát kívánván venni, egyfelől az öszveeskütteket alattomban biztatta, más felől pedig a' hűség álorlzája alatt azon igyekezett, hogy Boszniai helytartó lehessen. De mivel gondolta, hogy ezen az úton, sok idő múlva juthat tzeljához, tehát a' tartomány helytartói hivatalát 's azzal az Igazgatási hatalmat, mellyel a' dolgokat az Ország interesséji ellen való folyamatba hozta, magának veszi. A' Fő hatalomnak ilyen bitangolását nem tsak a' rend barátai nem szenvedhették, hanem belőle magok a' Hussein követői is rosszszat vártak, elégteleneknek tartván magokat az Igazgató szerk ere-

jének ellentállására. Még most a' heves lázzadó fél nagy hangon beszél, a' Tsászár hűsége mellett buzgó rész pedig, a' polgári háború inségeinek eltávozttása végett halgat, a' törvényes Igazgató hatalomtól várván a' zürzavar és rendtelenség helyre hozását — a' melly az Albániai lázzadás letsendesítése, és a' rendnek ugyan ott lett viszsza állítása után, minden figyelmét a' Boszniai új történetekre valósággal rá is fordította, és azon munkálkodik, hogy Hussein követőivel együtt észére hozza.

A' Török Tsászár, ki az ő népével tsak mostanában kezd a' durvaság kemény jármái alól szabadúlni, de a' palérozottságnak még tsak alsó grádusára sem verekedhetett el, kinek, ama tiszta szereteten, virtuson, és erköltsisegen épült mennyei tudomány szívet még eddig meg nem lágyította, elméjét meg nem világosította; imé az emberi szeretetnek és nagy lelkűségnek ismét új, és igazán követést érdemlő példáit adja: midőn közelébb az Albániai zenehonába keveredtelének áltáljába megengedett, és mind azon Raajaknak úgy neveznek a' Törökök a' Mahumed válása követőin kívül, minden egyéb Valásbeli Felekezettek, mint a' Keresztyéneket, 'Sidókat 's a' t.) kik Aivaliból (Kis Á'siában) és Moskonissi szigetéből mint részesei a' múlt Görög Revolu-

tióknak nagyobb részént kivándorlottak, egy közönségessé tétellett Amnestia következtében, minden jószágaitkat, melyekről a Tulajdonosok vándorlása ideje alatt az Igazgatószerék gondoskodott, ismét vissza adta és hogy azoknak idejek legyen földjök javítására és annak olyan állapotba való tételére, mellyben az, a' rajta fekvő adó fizetésre elegendő jövedelmet hoz, jószágok általvételeitől számlálva két esztendeig, azoktól semmi adót nem fizetnek. Ezen jótétevényben részeltetnek minden kivándorlott Birtokosok sőt ezeknek örököseik is ha két esztendő alatt visszatérnek. Az említett Amnestia hirdetésére nagyobb részént vissza mentek az Aivaliból kivándorlottak, úgyhogy az népességére és virágzására nézve már most az 1821 ki állapotjában van. Ugyan az a' Fejedelem sok helyeken, mellyek a' közelebbi esztendőben történt visszavonások miatt nyomorúságra jutottak, nemcsak az adó elengedésével, hanem készpénz, eleség, és a' munkához szükséges eszközök osztogatásával is könnyebbít.

F r a n t z i a O r s z á g.

Azon beszédnek, mellyet a' Bourboni Hrg Testamentoma felett indított perben, az azt illető törvényszék előtt Dec. 25-kán Lavaux Úr a' Feucheres ügye őltalmazója tartott, rövid foglalatja ez: A' Bourboni Hrg hirtelen meg hal. A' váratlan eset kívánta, hogy utánna szoros vizsgálás rendeltessék, — melly meglévén, kivilágosodik, hogy a' Hrg erős akos halált nem szenvedett. Hihetően az a' szerentséttenség hatott az Öreg Hrgnek szívére, melly a' Juliusi Revolutiókor familiáját érte, és az ebből származott bánat vetett véget életének. A' Hrg halála, különösen udva-

rát, vagy az abban szolgáló személyeket merítette nagy szomorúságba. De a' mit a' testamentom felnyitása, mellyben rólok említés sem levődött, pedig belőle nagy hasznót reménylettek, tsak hamar panaszszá és szemrehányásokká változtatott. A' reménységekben megsalatkoztak, a' megbóldogúlt szeretetet annyira megnyert Feucherestől várván, — képzelődések szerént — a' Hrgtől rajtok elkövetett méltatlanság helyre hozását, azt kéri még, hogy nehézségeket terjeszse a' thronus elébe. Ezt Feucheres magára nem vállalta, és ekkor kezd'ték el a' Főbb rangúak a' Feucheres rágalmozását, ekkor indította meg Rohán Hrg is a' maga botránkozató perét. — Ekkor az ügyvéd, hogy a' Feucheres ellen való gyanút elhárítsa, sok olyan leveleket hozott elő, mellyeket részszerént a' Hrg, az ő körülte lévőek és mások küldöttek Feuchereshoz részszerént Feucheres a' Hrgnek, és a' mellyekből ennek amához, és annak emehhez való költsönös jó indulatjok és tiszteletek nyilvánvaló. Sőt maga Rohán Hrg is, így írt egyszer Feuchereshoz: „Kedves Báróné! Ez előtt egy néhány nappal vettem Május 1-ső napján költ betses levelét, és imé azért való háladatosságomat, hogy rólam megemlékezett, sietek a' Bárónénak kijelenteni. Kedves hír előttem az, mellyet velem a' felől közöl, a' ki eránt való ragaszkodásom nékem a' Bárónéjéval tsak régibbségére nézve mérközhetik, — legyen a' Báróné annak szüntelen hűséges ápolgatója, és ha gondolja, hogy én annak, a' Báróné távollétében valami részben használhatok, írjon nekem tsak egy sort, és én azonnal ott leszek. Ezen levélből, — úgymond az ügyvéd, ki tetszik, hogy Feucheres, Rohán Hrg előtt még akkor nem vólt olyan utálatban mint most, és hogy Feucheres-

nek a' Bourboni Hrghez való forró szeretetét maga megismeri. — Lavaux Ur beszédében azon esetre jöven, mikor a' Bourboni Hrg magának 1827-en örököst akar választani, említi General Lambotnak azon planumát, melly szerént a' Hrgnek örököst a' nápolyi Királyi familiában kellett volna keresni. Ez a' Generalis egy levelében ezt beszéli: hogy mikor ő X-dik Károlynak ezen planumot elbeszélte, a' Király, ezen nyilatkoztatása mellett: hogy ő legjobban szeretné, ha a' Bourboni Hrg, az Orleáni Hrg fíját tenné örökösévé, azt bizta reá, (a' Generalra) hogy Feucheressel beszélvén, az ő nevében annak mondja meg, hogy az a' Hrget venné rá ezen dolgra. Ilyen felszólításra, úgymond az ügyvéd — nem helyesen tsinált e' Feucheres, midőn a' Hrggel olyan lépést igyekezett tételni, melly a' Királyi familia előtt nagyon kedves volt. Hogy mitsoda érzéssel volt a' Bourboni Hrg. Rohán Hrghez, láthatni ugyan tsak General Lambotnak ezen szavai-ból: „A' Hrg Testamentomáról lévén szó, annak Rohán Hrg eránt való indulatját igyekeztem megtudni, melly részben az a' következő szavakat mondá: „Ha az ember olyan személyeket lát, kiket életében soha sem látott, 's ezek egyszer tsak az emberhez jönnek 's az embert többé el nem hagyják!!.. itt meg áll, vállat vonit, 's rám bízta, hogy beszédéből magam húzzak következtetést. — Más levelekből ismét azt mutatja meg Lavaux Ur, hogy a' Bourboni Hrg az Orleáni Hrg eránt nem viseltetett olyan rosszsz indulattal, mint az ellenkező fél mondja: Jul. 31-kén 1828 ban a' Hrg, azon hirre, hogy az Orleáni Hrgné lebetegedett, a' már kihirdetett vádászatját elhalasztván, tüstént Párisba szaladt és onnan küldött levelében tudósítja Feucherest, a' Her-

tzegnék, és a' született kis gyermeknek a' környül állásokhoz képpst való jó állapotokról, a' Hrg és a' Sógor Aszszonyának nagy örömökről. — A' Hrg, Feuchereshoz útasított ismét másik levelében (Febr. 6. 1830) ezt írja: „Mondja meg az Orleáni Hrgnek, hogy nagy barátságot tesz velem, ha ide leendő útazását jobb időre halasztja, a' mikor én is felkelhetek.“ Ez a' levél a' Testamentomnál régibb. A' Bourbon Hrg, és az Orleáni Ház közt lévő jó egyet értésre mutat még az Orleáni Hrgnének (vagy a' mostani Királynének) Feuchereshoz írt következő levele: Vettem az Aszszonynak hozzám küldött levelét, és ezennel jelentem az Aszszony eránt való háládatos érzésemet azért, hogy az Aszszony az én Fijamnak, az Aumale Hrgnek, a' Bourbon Hrgtől tulajdon örökösévé leendő kineveztetését, olly szívesen kívánta, 's annak véghez menetelén annyira igyekezett. Nem titkolhatom el, azon való édes anyai örömet, hogy a' ditső Conde név az én fiamban fog fenn maradni. Mi valahányszor tsak hallottuk, erről az örökösseg planumáról beszélni, mindannyiszor kijelenténk azt, hogy ha a' Bourboni Hrgnek ezen tettét a' Király helybehagyja, mi azt a' kegyelmet azonnal elfogadjuk, de azomban az ő szabad Választását meghatározni, vagy ötet legkevésbé is erőltetni éppen nem akartuk. Az a' haszon, melly ezen örökség által a' mi gyermekünkre fog hárulni, és némely dolgokra való szomorú vissza emlékezés mély halgatást és azt parantsolja minékünk, hogy várjuk et, a' mit ő nemes szívéből és azon barátságos indulatból fog tselekedni, mellyel mi és gyermekeink eránt szüntelen viseltetett. Felette örülök azon is — a' mit mond az Aszszony — hogy az Aszszony-nak, familiámról való gondoskodásával

a' Hrgé tökéletesen megegyez. Maria Amalia.

Ezután Lavaux Ur azon oklevelet ízfolta meg, mellyeket az ellenrész a' Feucherés kissebbítésére hozott elő. Az ügyvéd, általmazó beszédének második részében azt mutatván meg, hogy Feucherés a' Hrgen éppen nem uralkodott, — a' testamentom készítését megelőző dolgok vizsgálásába ereszkedett, és a' Báró Surval bizonyítása után azt állítja, hogy a' testamentom foglatatja Feucherésnek, a' Hrg halála után esett tudtára, — továbbá hogy a' Hrg, az Amalie Hrget már 1824 sziájává akarta fogadni; de azt, az ő tulajdon és az Orleáni Hrg Ügyvéd-
 löje még akkor nem ítélték megengedhetőnek, és utóljára hogy az azután a' planumnak 5 esztendővel történt kivétel minden erőltetés nélkül esett meg — a' mit Lavaux Ur, hasonlóképpen Surval Urnak azon írásából, mellyel az a' Testamentomot feltette, 's ugyan annak, az ezen dolog vizsgálására ki-nevezett bíró előtt tett vallástételéből mutat meg. Azt vallja nevezetesen Surval Ur, hogy ő a' testamentomot a' Hrg parantsolatjára tette fel, és hogy annak foglatatját Feucherés a' Hertzeg halála után tudta meg, mert ez (a' Hertzeg) amannak (Feucherésnek) azelőtt csak előszóval mondogatta azt, hogy az ő kívánsága az ő kívánsága az örökös választásban a' Feucherésével megegyez. Ugyantsak a' Surval vallás tételéből mutatja meg Lavaux Ur azt is, hogy a' Hertzeg, tulajdon Testamentomának, — minekutánna az törvényes kézbe adódott — megváltoztatásáról nem gondolkozott vagy legalább abbe-
 li kívánságáról soha egy ígét sem szólott. Az Ügyvéd azon dolgokról tett rövid jegyzés után, mellyek a' testamentom elkészítése után történtek azokat

az okokat hordja fel, mellyek Feucherest az ő Férjétől való elválásra, és azon lépésektételére indították, mellyekkel az, a' Király előtt az udvarba leendő botsáttatásán munkálkodott. Ed-
 dig — így szól beszédje végén az Ügyvéd — mindenféle hódolásoktól körül-véteve a' legfényesebb társaságokban látták az Urak Feucherest, — 's ugyan ő, minekutánna a' Hrg megholt imé az a' legútálatosabb rágalmazások tárgyává lett.

A' Követek-Kamarájának Dec. 50-
 kán tartott ülésében, azon törvényjavallat vitatása alkalmával, melly 1815-
 ben Martius 20-kától Jul. 7-kéig a' katonai rendnek adott pensiókról szól, General Lamarque így beszélt: Nagy-
 nyon megalatsonyitnánk, Uraim! ezen fontos kérdés méltóságát, ha abban, — mint az előadó akarja, — tsak a' végrehajtó és törvényadó hatalmak elő-
 jussainak (Praerogativa) egymáshoz való ütődését, vagy a' főbb törvényszéke-
 ken most elhúzott, majd ismét vissza adott rangokat és a' gomblyukakhoz varrott veres pántlikákat látnánk. Az Igazgatószek, mindennap pazérlóbbá lesz ugyan a' hivatalokra való előmoz-
 dításban, különösen pedig a' megtisztelésekben, tsak azért, hogy azokat az ő ditső tetteik által magokat érdemesít-
 tett férjfiaktól megvonhassa — de egyszerűs-
 zersmind el áll azon alaptételtől, mellyet az egyszer forma szerént meg-
 mert, és nem akarja megvallani, hogy Napoleon éppen olyan időben ült a' kormányon, mikor a' nép uralkodott, mint szintén ez időszerént Filep Lajos is — (a' nép uralkodása) ugyan nem meri nyilván kimondani, hogy a' Filep Lajosnak törvényessége (legitimität) éppen az a' mia' X Károlyé, hanem újat akar neki szerezni, még

pedig olyat, melly a' Napoleon törvényességétől különbözzék, — úgy hogy a' Status mostani fő hatalma, az egy közt, a' honnan az egyik alászáll, és a' föld közt, mellyről a' másik ditsősségesen emelkedék fel, állított magának egy olyan nem tudom mitsoda fellegthronust, mellyet a' legkissebb szél is megrendit, a' szelvész pedig sebesen elvisz magával. Azt mondja vala a' nemes Paire, hogy neki a' titulusok ellen semmi kifogása sints, hogy ő semmi érdekét megsérteni nem akar, és megesmeri, hogy a' ki frantzia Ország mellett, az idegenek ellen hadakozott, helyes dologért hadakozott és hogy ő tsak azon Tsászári hatalom törvényes voltában, mellynek a' nép uralkodása volt alapja, nem egyezhetik meg. Ugyan azért megútálva veti azt vissza, és azon van, hogy a' főgyűlés végzéséből tsűtöt üzzön, azon esetben bolondoskodásnak és nevetséges tszirádának nevezi, és el-tévedvén a' tudományos elvonatokban, (Abstraction) minekutánna, ezt tette alapnak: hogy a' törvényesség, nem a' törvényeken, hanem az erköltsiségen épült uralkodásban áll, ezen váratlan következtetésre vetemedik, hogy nints más Igazgatószerk tsak a' mostani. Ez a' aetetésből származott olly tszta következtetést mi egész értelmében vévén, azt kérdjük, hogy volt e' valaha valódi bb Igazgatás, mint a' 100 napok alatt a' Napoleoné. Ennél a' Nemzet inkább egyet értőleg és hathatóságban soha semmit sem kívánt. Egész Európának öszve kellett szedni a' maga erejét és a' fő embereknek az árulást venni elő, hogy megbuktatódhassék az a' Fejedelem, kit Frantzia Ország egy szájjal, szívvel és lélelkel hívott Thronusára. Mellyre nézve a' Status jelen ereje éppen nem fog az által meggyenygűlni, ha annak ugyan azon alap és

jussok adatnak, ellenben az egész Nemzet hatalmával fogja azt felfegyverkeztetni, és azon telyes erővel, mellyet a' közönséges egyetértés, szeretet és buzgó igyekezet vezérelnek. — (Folytatása következik).

Angliából két nagy gőz-hajó (450 Tonnás és 120 ló rajta) érkezett a' Belle Isle en mer (Sziget a' Bretagnei partokon) kikötő torkolatjában, melly Congress, Junó és A'sia nevű fregátok számára hozott elegendő hajós legényeket és egyébbb készüléteket. A' Dön Pedro hadi ereje rövid napok alatt bizonyosan el fog indűlni.

Toulouseban a' Chalret és Amilhau Követ Urak háza elébe Dec. 21 és 22-kén sok nép gyűlt, olly tzállal, hogy azoknak tszteletekre matska-muzsikát tartson, — de a' Nemzeti Ör és a' rendes katonaság által tsak hamar eloszlattattak.

Ungh A' Követek Kamarájának Dec. 31-ki Ülésében tett számos törvény javalatoik közt figyelmet érdemlő ezen ajánlás: hogy a' Nemzet Filep Lajosnak háládatosságából adjon Tsászári titulust.

N a g y B r i t a n n i a .

A' Püspökök padja tsaknem egészen, megbízatá a' Ministeriumot a' felől, hogy a' Reform-Billben, a' mint most fel van téve, bizonyosan meg fog egyezni.

O'Connell Ur, a' Dublini politikai egyesületnek, Dec. 22 kén tartott gyűlésében, a' Reform-bill vizsgálásával foglalatostkodó Választottságnak imé itt következő végzését jelenti: „Viszsa húzhatatlan kívánságunk különösen az, hogy Képviseleink száma szaporittassék. Ez a' legfőbb pont, mellyhez képpent a' figyelmet sem érdemelhet. Sko-

ziának eddig volt 45 Képviselői 8-al neveltettek; az Irlandiaiakhoz pedig, kik eddig 100-an voltak tsak 4 adódott. Minthogy valaha egy ilyen vakmerően sértő és szenvedhetetlen javallatott, a' maga erőtelen és elnyomott országában tsak a' legdölyfösebb hatalom tehetett, íme utállattal vetjük azt vissza. Az Irlandia népeisége, amaz örökre kárhozatos Egyesítés előtt olyan volt, mellynek 300 tagokat volt jussa az Országgyűlésére küldeni, — Castlereagh 170-et maga is megemert. De mi mérséklettebbek, és tsak 125-re terjed azon kívánságunk, mellytől semmi esetre el nem állunk, — és kötelességünknek tartjuk nyilván kijelenteni, hogy semmi, a' törvénnyel és Constitutionnal egyező eszközt el nem fogunk mulasztani annak véghez vitelére, hogy ha Irlandiának a' Parlamentben 125 képviselői nem lesznek — Irlandia Angliától külön váljon.

A' Londoni udvari Újság szerént a' titkostonátsnak egy parantsolatja következésében, az Anglus kikötőhelyekbe menő Ausztriai hajók, adót, mint a' Britanniaiak nem fognak fizetni! Ezen rendelést a' Times ditséri, mert ezzel a' költsönösség systemája, melly már az előtt a' Burkus Országgal, Hamburggal és Német Országnak éjszaki tartományaival való kereskedésre nézve virágzásba hozatott, ismét nagyobb előmenetelt fog tenni.

Newcastleből írják: hogy a' Cholera talán egész Európában sehol sem jelent meg irtóztatóbb dühösséggel, mint Gatesheadban, a' hol Dec. 25-kén délutáni 1 órától fogva, a' nevezett hónap 27-kén dél előtti 10 óráig, 119 cholera-ban esett személyek közül 52 halt meg. Ez a' szám ugyan nagyobb a' hí-

vatalosan érkezettnél, de mindazáltal, helyes, mert tudósítását két Orvos nem küldötte be.

A' nép azon anatomiai szálát, mellyet Aberdeenben (Skotziában) egy Mair nevű Seborvos ez előtt három héttel állított fel, a' földig lerontotta. Mair Ur két tanítványával nagy nehézen megszabadult. Az öszveszaladt több mint 20,000 emberből álló sokaságot a' katonaságnak kellett eloszlatni. A' népnek, ezen fellázadásra alkalmatosságot, az emberi testből egy, az anatomiai szála körül talált rész adott, mellyet, rosztul lévén el temetve, a' kutyák kiástak.

B e l g a O r s z á g.

A' Luxemburgi Újság Dec. 28-kán jelenti: A' Hollandia pártja mellett buzgók között Mauthier Ur vezérlése alatt, szép rendel és szoros katonai fenytéklkel járnak falúról falura. Mindenütt barátságosan fogadják őket, és mindenütt a' Luxemburg Zászlóját ütik ki a' Oraniai színnel. A' Luxemburgban lévő katonai igazgatásnak fel szállítására, a' Mauthier embereinek nagyobb része visszatért Luxemburgba, minckutánna nevezetesen fegyvereit a' város kapui előtt elébh lerakta. — Későbbben ugyan azon tzállal, a' mivel az előtt Mauthier, 25—30-ad magával Báro Tarnaco is el indult Et telbruck felé, — de kevésre méhetett, — mert emberei szélyel verettetvén, kéntelen volt kevésidő mulva Luxemburgba vissza térni. És így az említett mozgások részszerént a' katonai igazgatástól jött parantsolatok, részszerént pedig a' katonák vitézsége által már egészen megszűntek.

B u r k u s O r s z á g.

A' Königsbergi Újság Dec. 30 kán jelenti. Minekutánna azon Lengyeleknek — kik a' Revolutio alatt és után hazájokat oda hagyván Burkus Országban kerestek magoknak menedék helyet, — a' Fejedelemtől ígért Amnestiára hazájokba nagy részént ismét visszatértek, találkoztak olyanok is, kik az említett kegyelmet megvetették. Ezeknek a' Burkus Statu-ban való maradás továbbra is megengedődött ugyan, de, hogy azon lakosokon, kiknél az említett lengyelek eddig voltak, a' katona tartás terhétől egy kevéssé mentek legyenek, onnan más helyre, nevezetesen a' határszéleken eső tartományokba rendeltettek. Melly rendelésnek azok, azon hibás vélekedés mellett, mintha az igazgatószék azért küldötte volna őket a' lengyel határszélekhez, hogy onnan erőszakkal könnyebben kezére kerítessenek az Orosz Tsászárnak, addig engedni nem akartak, míg arra katonai erővel nem kényszerítették. A' halálosbüntetést, mellyet a' katonai törvény az ilyen engedetlenekre szokott mondani, a' haditanáts, kegyelemmel akarván az eltévelyedtek eránt visestetni, úgy változtatta el, hogy az engedetleneket, mind addig míg eszükre nem térnek, tűz és szalma nélkül, kenyéren, vízen a' szabad levegőn parantsolta tartatni. Mivel pedig ezen bűnösöket őrizet nélkül, éjtszaka a' szabad ég alatt hagyni nem vólt hátorságos, későbbben az a' parantsolat adódott ki, hogy a' bűnösök éjtszakára fedél alá, nevezetesen az Elbingi katonai gyakorlóházba zárattassanak. Még ezen parantsolatnak sem önként, hanem egy osztály katonaság fegyverére engedtek a' több ízben említett lengyel kivándorlottak, kik közül, egynéhány napokig tartó itt létek

után, némellyek Tisztjeiknek sok kéresre, tsakugyan ráállottak arra, hogy már a' ki rendelt helyre nevezetesen a' Lengyel Ország felől eső határszélekre elmennek. Mellynek következtében ezek, kenyérrrel és pálinkával felkészítetve oda azonnal el is küldöttek, a' megátalkodottak a' felyebb említett fog házban maradván.

P o r t u g a l l i a.

A' Lisbonai Udvari Újságban Dec. 12-kén Don Miguelnek egy Kir. Nyilatkoztatása jelent meg, mellyben Tisztviselőket „a' Rebellisek vagy is Pártütők maradványa ellen“ viadalra felszólítja, úgymint a' kik az 1828-diki megverettetése után magokat Terceira szigetébe vonták és most „a' Braziliai Ex-Tsászár“ segítségével, a' ki erre nézve költsön pénzt vett fel, 's a' t. Portugalliára szándékoznak ütni.

Elegyes Dolgok.

Londonban Dec. 28-dikán olly vastag köd borította el a' várost a' millyenre a' legöregebb emberek sem emlékeznek. A' főváros útszain sűrűn égtek a' világitásra meggyújtott lámpák, de azoknak legkissebb világát sem lehetett észre venni. A' kotsisok kéntelenek voltak fáklyákat gyújtani, 's mind e' mellett is lovaikat kantáron vezetni, hogy a' házaknak ne menjenek. Különös jelenés volt e' mellett az, hogy az ég tiszta és veres színű volt, a' mit a' tornyokból látni lehetett.

A' Müncheneri Politikus Újság Jan. 9-kén ezt írja: „A' Rajnai Kerületnek Királyi Kormányzéke parantsolatjára — deutsche Tribune nevű Újság Redactorának nyomtató Sajtóji el-

petséltettek Homburgban; minthogy a' Szerzőknek meg nem engedetik, hogy tulajdon munkáik kinyomtatására Sajtókat állítsanak.

Lyonból Dec. 28-dikán (Temp Ujság írja.) Dec. 3-ka óta, midőn az Orleánsi Kir. Hertzeg ide bėjött, azoknak száma, kik a' Politzia által Lyonból hazájokba elküldettek 's innen kiltattak 10,500-ra megy. Ezek között 6 ezeren vagynak Selyem fábrikás legények. A' Katonaság száma ezen városban igen számos. Tsendességben élünk ugyan; de a' kormányzékbe való bizodalom még vissza nem tért.

Morva Országnak Vessely nevű helységében a' mult eszt. Sept. 9 dikén kemény szél fujván, midőn az egyszerre eltsendesedett, menydörgés támadt, és az alatt süvöltő zúgással egy darab kő esett le a' levegőből, két emberhez közel, melly 6 3/4 fontnyi nehézségű. Ezt a' levegőben öszvetsapzott 's leesett követ a' két ember füstölögve leesni látván, tsak hamar felvették, és a' Kerületbeli Fő Kapitánynak által adták, a' ki azt a' Bétsi Ts. K. Minerák Gyűjteményébe beküldötte. Ennek bővebb leírása ki fog adattatni.

B é t s.

Bétsben és külső városaiban a' járvány epeveszélyben Jan. 9-kén déltől fogva Jan. 15 kán délig megbetegedett 1, megogyógyult 1, meghalt 1, orvoslás alatt van még 1.

Az Austriai Nemzeti Bank Igazgatósága, az 1831-dik esztendő végzeté-

vel folyamatban maradt Váltó-Tzedulák állapotjat e'képpen adja elő:

1831. Jan. 30-dikán adott előterjesztés szerént folyamatban maradt 59,881,038 forint.

Elrongyollott, 's haszonvehetetlenné lett 's beváltott Bzédulák helyett kiadott: 2,667,541

öszvesen tehát 42,548,629

Ellenben

1831. Dec. 31-dikén égetésre készen van 12,601,550

Ebből kivonva azt, a' mi már az 1831-diki Junius végezetével mint égetésre készen álló jelentődött 9,851,750

lészen 2,769,800

Haszontalanná lett Tzedulák váltattak fel újakkal 2,667,541

Ezek öszvesen 5,457,541

Marad tehát az 1832-dik esztendőre folyamatban 37,111,288

Költ Bétsben Dec. 31-dikén 1831. (Aláírások) Salzman Fr. Fő Számadó. Litomiskly Max. Számadó.

A' Pénz folyamat Januárius' 12-dikén. közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 84 7/8

Az 1820-béli sorsosok: 179 1/2

Az 1821-béli hasonlók: 118 5/8

Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1115 for. ton Conv. Pénzhen.

Szerkosztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)